

ת"פ 61835/10/15 - מדינת ישראל נגד אסראא עאבד

בית משפט השלום בנצרת

12 יולי 2016

ת"פ 61835-10-15 מדינת ישראל נ' עאבד(עצירה)

מת 61815-10-15

לפני כבוד השופטת דלית שרון-גרין
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת
אסראא עאבד (עצירה)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נורית הדס

הנאשמת: בעצמה

מטעם הנאשמת: עו"ד ח'אלד אבו אחמד

מז דין

מבוא

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של החזקת סכין ואיומים.

עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת, אשר סובלת מבעיות נפשיות, ניסתה מספר פעמים בעבר להתאבד, ובין היתר, על רקע מערכת יחסים רומנטית שהסתיימה החליטה לנסות לעשות זאת שוב.

לשם כך, בתאריך 9.10.15, ובהכירה את המצב הבטחוני, הגיעה הנאשמת לתחנה המרכזית בעפולה, שלפה סכין שלהבה באורך כ-19 ס"מ, בה הצטיידה מראש, הניפה אותה באופן מאיים וצעקה לחיילים שעמדו מולה: "אתם טרוריסטים". כל זאת עשתה הנאשמת על מנת לגרום לחיילים לירות בה למוות.

מעשיה של הנאשמת גרמו לאנשים מסביבה לחשוב כי היא עומדת לבצע פיגוע דקירה והם נסו לכל עבר. חיילים ואנשי בטחון אשר האמינו כי הנאשמת היא מחבלת, צעקו אליה והורו לה לשמוט את הסכין, ומשלא עשתה כן, ירו לעברה ופגעו בה באזור אגן הירכיים.

2. בתאריך 24.12.15 הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום, שתוקן טכנית עובר להודאתה. ההגנה בקשה

עמוד 1

שלא להרשיע את הנאשמת ולהזמין תסקיר מטעם שירות המבחן, התביעה עמדה על הרשעתה של הנאשמת, והסכימה להזמנת התסקיר, שלא יתייחס לשאלת ההרשעה ושלא יחייב את התביעה.

3. לאחר ששמעתי טיעון ראשוני בענין ההרשעה, הרשעתי את הנאשמת בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום, והוריתי על קבלת תסקיר, שלאורו ולאחר שמיעת הטיעונים לעונש, תשקל שאלת ההרשעה בשנית.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוא רחב ומעמיק, ענייני ומקצועי. התסקיר מתאר את קורותיה של הנאשמת על העליות והמורדות התלולים שידעה. מדובר בצעירה בת 29 שנים, גרושה ואם לילדה בת 10 שנים. השניים מתגוררות בבית הורי הנאשמת, אשר מסייעים בגידולה של הילדה. הנאשמת התארסה לאחרונה לגבר בן 38 שנים גרוש ללא ילדים.

בניתוח מאפייניה של הנאשמת בולטים שני מוקדים שהפער ביניהם הוא קיצוני; מחד גיסא הנאשמת ניחנה ביכולות קוגניטיביות גבוהות, היא סיימה את לימודיה בתיכון בהצטיינות, השלימה תואר ראשון בטכניון בלימודי מדעים מדויקים וביולוגיה ומתעתדת להמשיך את לימודיה לתואר שני מדעי. מאידך גיסא, מצבה הרגשי הוא שברירי במיוחד, היא סובלת מהפרעת אישיות גבולית קשה, ולמרות שגדלה במשפחה חמה ותומכת, משברים במערכת היחסים הזוגית הביאו אותה לבצע מספר ניסיונות אובדניים.

לשירות המבחן הוצג תיעוד רפואי פסיכיאטרי רק מהתקופה שלאחר ביצוע העבירות מושא כתב האישום.

לפני קצינת המבחן נטלה הנאשמת אחריות פורמלית בלבד לעבירת החזקת הסכין ולא נטלה אחריות כלל לעבירת האיומים, התמקדה במחירים שהיא משלמת, התקשתה לגלות אמפתיה כלפי מעורבים באירוע והביעה תרעומת על כך שנורתה.

להערכת שירות המבחן הסיכון להשנות מעורבות בעבירות הוא בינוני, והליך טיפולי רגשי קבוע עשוי להוות גורם מפחית סיכון.

בשקלול כלל האינטרסים הרלוונטיים המליץ שירות המבחן שלא לבטל את הרשעתה של הנאשמת.

לענין העונש, המליץ השירות להעמיד את הנאשמת במבחן למשך שנה, במהלכו תטופל פסיכולוגית ופסיכיאטרית בפקוח השירות. כמו כן, הומלץ להטיל עליה מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

ראיות לעונש

5. ההגנה הגישה אסופת מסמכים רפואיים, תיקיית מסמכים הנוגעים בעיקר ללימודיה של הנאשמת ומסמך מאוניברסיטת חיפה מיום 21.2.16, לפיו נרשמה הנאשמת ללימודי תואר שני בניורוביולוגיה.

אין חולק כי הנאשמת סובלת משלל בעיות בריאותיות, הן פיזיות והן נפשיות, כמתואר באסופת המסמכים הרפואיים,

ואין מחלוקת בדבר הישגיה הלימודיים הראויים להערכה.

6. בנוסף העיד ראש העיר נצרת מר עלי סלאם.

לדבריו, אביה של הנאשמת הוא אימאם אחד המסגדים בעיר ואיש ציבור מכובד. עוד העיד כי הוא מכיר את הנאשמת מילדותה ומאז שחרורה ממעצרה לקח על עצמו ללוותה. כעת החלה הנאשמת בלימודיה וחזרה לחייה. העד בקש לאפשר לה הזדמנות לנהל מסלול חיים תקין. עוד העיד כי הנאשמת ספרה לו שהיא עומדת להינשא, ויש בכוונתו להמשיך ללוותה עד שתגיד לו שדי לה.

בחקירתו הנגדית השיב כי לא יפסיק ללוותה עד שידע "שהיא באמת בדרך הנכונה".

טיעוני הצדדים

7. **המאשימה** טענה לעונש בע"פ ובכתב, ציינה את עובדות כתב האישום והתייחסה לעקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה. החזקת הסכין פגעה אנושות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור, נוכח השימוש שבחורה הנאשמת לעשות בסכין, על רקע המצב הבטחוני הנתון אותה עת. הנאשמת סכנה במעשיה את חייה שלה ואת חיי הסובבים אותה ו"קשה להצביע על מקרה שידגים באופן ברור וחד יותר את הסכנה הגלומה בהחזקת סכין...". עבירת האיומים פגעה בזכות לשמירה על כבוד האדם, שלוות נפשו וחופש הפעולה והבחירה שלו. בחירתה של הנאשמת הפכה את כוחות הבטחון באופן ציני לכלי משחק בידיה, לשם מימוש מטרתה להרוג את עצמה באמצעות אחרים. העבירות עצמן אינן מגלמות את חומרת מעשיה של הנאשמת.

למעשיה קדם תכנון מדוקדק, ובכל שלב יכולה היתה הנאשמת לסגת, אך בחרה להמשיך ולממש את יעדה, כשהיא האחראית היחידה לתכנון ולבצוע. מעשיה גרמו לנזקים רבים, ביניהם, פחד ובהלה בקרב באי התחנה, פגיעה בוטה בחופש הפעולה של אנשי הבטחון אותם הכריחה באופן כפוי "להשתתף במסע ההתאבדות יוצא הדופן שלה". הנזקים שעלולים היו להגרם ממעשיה כוללים פגיעה אפשרית בעוברי אורח, פציעתם והריגתם.

עוד התייחסה המאשימה למדיניות הענישה הנוהגת, וביטעוניה הכתובים הציעה מתחם ענישה שינוע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, אם כי בעל פה צמצמה את המתחם כך שינוע בין 24-12 חודשים.

באשר לעונש הראוי, התייחסה המאשימה לכל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, להן בקשה לתת משקל נמוך אם בכלל, להמלצת שירות המבחן ממנה הסתייגה, וטענה כי מעשיה של הנאשמת, תעוזתה והעובדה שבוחרת פעם אחר פעם לנסות ולהתאבד בדרך הפוגעת בסביבתה, מחייבים ענישה מרתיעה. גם הרתעת הרבים מחייבת החמרה בענישה.

הודאתה של הנאשמת למעשה הביאה לה רווח משני משמעותי, משום שללא הודאתה והסבריה למעשים, היתה עלולה להיות מואשמת, ואולי מורשעת, בעבירות חמורות הרבה יותר.

לטעמה, לא ניתן להטיל על הציבור את הסכנה שבשליחתה של הנאשמת לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. אם יתערערו חלילה יחסיה עם בן זוגה הנוכחי, עלולה הנאשמת לנקוט בצעדים שיסכנו אנשים תמימים.

סופו של יום, אל מול נסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת עומדים מעשייה החמורים ומסוכנותה כלפי הציבור. למרות הרחמים על מר גורלה של הנאשמת יש לבכר את האינטרס הציבורי ולהטיל על הנאשמת עונש שיכלול מאסר בחלקו העליון של המתחם, מאסר מותנה וקנס.

8. **ב"כ הנאשמת** התייחס בטיעוניו בעיקר למיהותה של הנאשמת ולנסיבותיה האישיות יוצאות הדופן. מבלי לזלזל בעובדות כתב האישום, הרי שהעבירות כשלעצמן נדונות בבתי המשפט חדשות לבקרים. טווח הענישה בעבירות אלה נע בין אי הרשעה לבין מאסרים ארוכים. כבר בעת החלטת המעצר היתה התייחסות שונה לנאשמת, נוכח נסיבותיה הקשות והמיוחדות. הסניגור התייחס להישגיה האקדמאים הגבוהים של הנאשמת, לעובדה שנישאה בגיל 18 ו"נפלה קורבן לנישואים כושלים". הסניגור התייחס לקשיים הכרוכים בנישואין בגיל צעיר, לאחר היכרות שטחית ביותר עם בן הזוג. הנאשמת ניסתה להתאבד מספר פעמים, פעמיים בקפיצה מקומות גבוהות בבניינים, פעם אחרת נכנסה לים, פעם נוספת שכרה רכב והתנגשה במתכוון במשאית ואף ניסתה לקנות נשק על מנת להתאבד. לדבריו, הנאשמת היא ילדה שנזנחה ושאישה לא התעניין בה. לדעתו, בעת האחרונה ניכר שיפור במצבה. היא עברה טיפולים רפואיים לא פשוטים לאחר האירוע, נרשמה ללימודי תואר שני ויש בכוונתה להמשיך לדוקטורט.

שליחתה של הנאשמת לכלא איננה ראוייה משום שהיא אינה מסכנת את הציבור, בכלא לא תוכל לקבל לא עזרה ולא טיפול ואיש לא יתייחס אליה, ולאחר שחרורה תחזור למצב קשה. בנוסף, אם תשלח למאסר, בתה בת ה-10 תפגע. אמנם מהתסקיר עולה כי יש קשיים בין הנאשמת לבתה, אך למרות הקשיים, מדובר באם. בני משפחתה לקחו אחריות והם מלווים אותה כל העת, כמו גם ראש העיר וצוות שמינה לכך. לטעמו, יש לתת לנאשמת יד ולהציל אותה.

הסניגור בקש שהעונש ייגזר, תוך "סטייה מכל הכללים" ומתוך ראיית נסיבותיה האישיות. לפיכך בקש להעדיף את הפן השיקומי, לא להרשיע את הנאשמת ולאפשר לה להמשיך בלימודיה.

9. **הנאשמת** הוסיפה כי מצבה משתפר, בסיוע בית המשפט ישתפר אף יותר ו"הרשעה לא תעזור לי בכלל". עוד ציינה כי היא מחפשת פתרונות לריפוייה במישור העולמי וברפואה אלטרנטיבית בסין ובמקומות נוספים בעולם. לדבריה, היא מעוניינת לבנות את עתידה ולגדל את בתה. ארוסה מושיט לה את ידיו, מעוניין ללוותה ועוזר לה להשתפר. מעצר הבית כלא אותה בבית, מנע ממנה להתעמל, לנשום אוויר, לנסוע לחו"ל ולחפש מרפא.

דין והכרעה

10. הנאשמת הורשעה בעבירות של החזקת סכין ואיומים. העבירות כפשוטן, אינן משקפות את חומרת מעשייה, שהם בבחינת השלם הגדול מסך חלקיו.

11. אין חולק כי הנאשמת סובלת משלל קשיים רגשיים ובעיות נפשיות. בה במידה אין חולק כי היא איננה חולת נפש במובן המשפטי של המילה, וכי היא כשירה לעמוד לדין. בנוסף, אין מחלוקת כי הנאשמת היא בחורה אינטליגנטית, שיכולותיה האקדמאיות עומדות ביחס הפוך ליכולותיה הרגשיות.

12. הנאשמת ניסתה מספר פעמים בעבר להתאבד, ולמרות שנקטה בצעדים משמעותיים לקידום מטרותיה, לא עלה הדבר בידה.

13. על רקע המצב הבטחוני הקשה ששרר בארץ, בתקופה בה חדשות לבקרים התבשרנו על פיגועי דקירה ופיגועים אחרים בכל רחבי הארץ, הנץ במוחה של הנאשמת הרעיון לנצל מצב זה באופן ציני ביותר.

הנאשמת שחוותה פרידה רומנטית החליטה לנסות להתאבד פעם נוספת. לשם כך, הגיעה לתחנה המרכזית בעפולה, בשעות הצהריים, שעה שהמקום המה אדם, ניגשה לקבוצת אנשים, ביניהם חיילים, שלפה סכין שאורך להבה 19 ס"מ, בה הצטיידה מראש, הניפה אותה וקראה לעבר החיילים: "אתם טרוריסטים", וזאת במטרה לגרום להם לירות בה למוות.

נקל לשער את הבהלה שקמה בקרב הציבור שמסביבה, ואת המתח הרב שגרמו מעשיה של הנאשמת לחיילים ולאנשי הבטחון שחזו באשה צעירה מניפה סכין וקוראת לעברם. אנשי הבטחון קראו לנאשמת לשמוט את סכינה, ומשלא עשתה כן, נאלצו לירות לעברה והיא נפגעה באזור אגן הירכיים.

14. מעבר לערכים שנפגעו, לתכנון המוקדם ולאחריותה הבלעדית של הנאשמת למעשים, לגביהם אין למעשה מחלוקת בין ב"כ הצדדים, יש להסתכל על מעשיה של הנאשמת משתי זוויות עיקריות. האחת - חומרת מעשיה של הנאשמת העולה על גדותיהן של העבירות בהן הורשעה וגולשת אל מעבר להן, משום שהעבירות כפשוטן מתקשות להכיל את המעשים בנסיבותיהם, כפי שטענה בכשרון רב ב"כ המאשימה. השניה - נסיבותיה של הנאשמת שלפני ויחודיותה, על יכולותיה הקוגניטיביות הגבוהות הניצבות אל מול מצבה הרגשי הקשה, בהן מיקד הסניגור המלומד את טיעונו.

האחת תשליך על קביעת המתחם והשניה על מיקומה של הנאשמת בתוכו.

15. המאשימה הציעה מתחם לעונש המאסר שינוע בין 12 ל-30 חודשים, שבהמשך צומצם ל-24-12 חודשים. לטעמי, עדיין מדובר במתחם גבוה מידי, שאיננו הולם את נסיבות המקרה. ההגנה לא הציעה מתחם, אלא טענה כי יש לסטות מכל מתחם שייקבע משיקולי שיקום.

16. מתחם המאסר לעבירה של החזקת סכין במרכז מסחרי הומה אדם, נע בין חודשיים ל-10 חודשים (ראו ע"פ 11180-01-13 מ"נ. סמילה). מתחם זה השתנה בפסיקה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

מתחם המאסר לעבירת האיומים נע בין אי הטלת מאסר בפועל כלל לבין מספר חודשי מאסר ועד 9 חודשים.

17. קיימת פסיקה נרחבת ביותר בעבירות אלה, במגוון נסיבות, בהתאם להן דייקו בתי המשפט את המתחמים דלעיל, ובהמשך, ונוכח נסיבותיהם של הנאשמים השונים, נקבע מגוון עונשים נרחב. יחד עם זאת, לא מצאתי

בפסיקה מקרה דומה בנסיבותיו לענייננו (מסיבה זו גם ב"כ הצדדים לא הפנו לפסיקה בנסיבות דומות), ועל כן המתחמים דלעיל, ישמשו כנקודת מוצא לקביעת המתחם בתיק זה.

18. בענייננו, בהתחשב בחומרת המעשה בנסיבותיו, קרי; החזקת סכין, כשמחזיקת הסכין מציגה מצג כאילו היתה מחבלת המאיימת לפגוע באמצעותה באזרחים ובחיללים, בתקופה בה פיגועי דקירה הפכו לחזון נפרץ, במידת אשמה של הנאשמת, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם עונש המאסר ההולם למעשיה של הנאשמת ינוע בין 4 חודשים ל-20 חודשים. מתחם הקנס ינוע בין אי הטלת קנס כלל לבין 3,000 ₪.

שאלת ההרשעה

19. עיקר טיעוני ההגנה עסק בסטייה מהמתחם משיקולי שיקום תוך עתירה לבטול הרשעתה. עיינתי בכובד ראש בנימוקי ההגנה לבטול הרשעתה של הנאשמת, המעוגנים בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, במצבה הפיזי והרגשי וברצונה להמשיך בלימודים גבוהים. אף לא אחד מנימוקים אלה עומד בתנאי הלכת כתב (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מ"י, פ"ד נב(3), 337 (1997)).

20. בנוסף, מעיון בתסקיר עולה כי אכן כטיעוני ההגנה, הנאשמת לא טופלה פסיכולוגית ופסיכיאטרית עד לאירוע מושא כתב האישום, למעט טיפול נקודתי קצר לאחר שניים מנסיונות ההתאבדות. בשיחתה עם קצינת המבחן ביחס לפרטי האירוע בלט ניתוק רגשי, יכולת נמוכה להבעת אמפתיה והתמקדות במחירים שהיא עצמה משלמת, תוך ביטוי צער פורמלי בלבד על מעשיה.

21. בדברה האחרון של הנאשמת לפני משתקפות התרשמות שירות המבחן ומסקנותיו; הנאשמת התייחסה ארוכות להשלכות ההליך הפלילי עליה ועל נוחותה, על רצונותיה ועל שאיפותיה. לעומת הדברים שבחרה לאמר, בלטו בהעדרם הדברים שלא נאמרו. לא הובעו צער או אמפתיה, לא נאמרה כל מילת חרטה ולא ניכרה כל תובנה ביחס לחומרת מעשיה.

22. שירות המבחן העריך כי הסיכון להשנות מעורבות בעבירות כיום הוא בינוני, אם כי טיפול רגשי קבוע עשוי להפחיתו. יש לזכור כי למרות הטיפול האינטנסיבי שמקבלת מאז האירוע, כלומר, מזה כתשעה חודשים, טרם ניכרת השפעתו על הפחתת הסיכון.

לאחר שקלול כלל נתוניה של הנאשמת בתסקיר שהוא, כאמור לעיל, מעמיק ומקצועי, המליץ שירות המבחן שלא להמנע מהרשעתה של הנאשמת.

23. בכוונתה של הנאשמת להמשיך בלימודים גבוהים, ואין ראשית ראייה לחשש לפגיעה כלשהי בתכניתה, לא כל שכן פגיעה קונקרטית.

24. מהות העבירות, על נסיבותיהן המחמירות, לצד נתוניה של הנאשמת, אינם מצדיקים סטייה מכלל ההרשעה.

על כן, הרשעתה מיום 24.12.15 - תעמוד בעינה.

סטייה מהמתחם משיקולי שיקום

25. מאותם נימוקים שהעלתה ההגנה בטיעוניה בסוגיית ההרשעה, בקשה לסטות ממתחם הענישה בעת קביעת עונשה של הנאשמת. בהתאמה, הנימוקים שהנחו אותי בעניין סוגיית הרשעתה של הנאשמת, יפים ברובם גם ביחס לעתירה לסטייה ממתחם הענישה. לא הונחה לפניי תשתית עובדתית המקימה בסיס לקביעה כי הנאשמת השתקמה. טיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי אינטנסיבי בן תשעה חודשים לא הביא עדיין אפילו להפחתה ברמת הסיכון הבינונית הנשקפת מהנאשמת. לפיכך, ובאספקלריה של עברה ושל מצבה הרגשי הקשה של הנאשמת, אינני יכולה לקבוע שהנאשמת השקמה, ולמרבה הצער, אף לא כי קיים סיכוי ממשי שתשתקם.

26. לא זו אף זו, גם לו שוכנעתי שקיים סיכוי ממשי לשיקום, אני סבורה כי הוראות סעיף 40ד. (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מונעות אפשרות סטייה ממתחם העונש במקרה זה. נוכח העובדה שלא שוכנעתי כי קיים סיכוי ממשי לשיקום, אינני רואה צורך להכנס לפירוט אפשרות זו.

27. אשר על כן, אינני רואה עילה לסטייה ממתחם הענישה.

28. באשר לקביעת מיקומה של הנאשמת בתוך המתחם.

ההגנה נתנה משקל רב ליכולותיה הקוגניטיביות הגבוהות של הנאשמת. לטעמי, יכולות אלה מהוות נסיבה לחומרא, משום שחזקה על הנאשמת שהבינה היטב את השלכות מעשיה ונוכח גרסתה, אף רצתה בדיוק בתוצאות אלה.

29. בהקשר זה יש לציין, כי נוכח שאיפתה המוצהרת של הנאשמת כי ניסתה להתאבד, לא ברור לי מדוע הביעה בפני קצינת המבחן תרעומת על הירי שבוצע כלפיה, בטענה שלא נשקפה ממנה סכנה לאיש. דבריה אלה מעוררים תהיות ומחשבות ביחס לסיבות שהביאו את הנאשמת לעמוד בתחנה המרכזית כשסכין גדולה מונפת בידיה. אם אכן ניסתה להתאבד על ידי כך שתגרום לחיילים/שוטרים לירות בה, מדוע התרעומת?? שמא לא באמת ניסתה להתאבד?

30. מצבה הרגשי הקשה מעורר גישה חומלת, אלא שבד בבד מצב זה בדיוק, שטרם נמצא לו מזור, עלול להביא את הנאשמת לבצוע מעשים דומים בעתיד. הלא בעבר ניסתה מספר פעמים להתאבד. חלק מהמקרים נעשו בקפיצה מגובה ובכניסה לים, מבלי שנוצר סיכון גבוה לציבור. לעומת זאת, פעם אחרת שכרה רכב במיוחד כדי לנסות להתאבד בכך שהתנגשה בכוונה תחילה במשאית. הנאשמת אמנם ניצלה בשן ועין מאירוע זה, אלא שהסכנה לציבור המשתמשים בדרך ברורה ומובנת מאליה. בהזדמנות אחרת ניסתה לרכוש נשק כדי להתאבד. אין צורך להכביר מילים על הסכנה הנשקפת לציבור ממעשה כגון דא.

בענייננו, מצבה הרגשי הקשה בעקבות אכזבה רומנטית הביא לכך שגרמה סיכון גבוה לציבור, לתבולה ולחרדה קשה, למתח נפשי לחיילים ולאנשי הבטחון, שנאלצו לירות באשה הצעירה שלפניהם, שבדיעבד הובהר כי איננה מחבלת, על ההשלכות הנפשיות הנגררות כתוצאה ממצב כזה עבור החיילים ואנשי הבטחון. עוד נהיר הסיכון לנזק שנגרם ממעשיה, שעה שעוברי אורח תמימים עלולים היו להפגע באופן קשה. המציאות המצערת לימדה כי לא אחת, בעת נטרול מחבלים, נפגעו אנשי בטחון ואזרחים תמימים ואף אבדו את חייהם.

31. חרף כל האמור, אתחשב לקולא במצבה הנפשי הקשה של הנאשמת.

32. הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום וחסכה הליך ארוך של שמיעת ראיות. אזקוף לזכותה את הודאתה, למרות שיש מן הצדק בטענת התביעה לפיה, הודאתה של הנאשמת כבר בעת חקירתה במשטרה, מנעה חשיפתה של הנאשמת לאפשרות שתואשם בעבירות חמורות הרבה יותר, לו אכן התקבל המצג שהציגה, כאילו באמת התכוונה לפגע.

33. עוד אתחשב במצבה הרפואי הפיזי עובר לאירוע ובעקבותיו, ואקח בחשבון את גילה הצעיר ואת עברה הנקי.

34. ההגנה טענה כי למרות האמור בתסקיר, אם יוטל על הנאשמת מאסר בפועל, יפגע הדבר בביתה של הנאשמת. אכן ילדה בת עשר שנים זקוקה לאמה, וככלל שליחת האם למאסר עלולה לפגוע בבית. יחד עם זאת, במקרה שלפניי מדובר באם, שעל פי טיעוני ההגנה ולא כל שכן על פי התסקיר, איננה פנויה רגשית לטפל בביתה ולהעניק לה את הצרכים הרגשיים להם הילדה זקוקה. הנאשמת מתקשה להכיר בצרכיה ההתפתחותיים והרגשיים של הילדה ובהשפעת מעשיה של הנאשמת עליה. את הצרכים החומריים מספקים הוריה של הנאשמת, בביתם מתגוררות השתיים, ומן הסתם, ככל יכולתם, גם את אלה הרגשיים.

בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בילדה, איננה עולה כדי הטיית הכף אל עבר אי הטלת מאסר בפועל.

35. לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשמת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. ברורים לי הנימוקים בבסיס ההמלצה, ביניהם, עברה הנקי של הנאשמת ועובדת היותה אשה צעירה, אם לבת, הסובלת מבעיות נפשיות. למרות כל אלה, לא אוכל לאמץ המלצה זו ממספר נימוקים; ראשית, מקובלת עליי מסקנת השירות לפיה "ענישה הרתעתית ומציבת גבולות הינה חיונית על מנת לחדד לאסרא את אחריותה למעשיה והצורך להמנע מהישנותם בעתיד". אולם להשקפתי, בנסיבות המקרה שלפניי, מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, לא יהווה ענישה הרתעתית ומציבת גבולות. שנית, גם אם אינני קובעת שהנאשמת היא בבחינת "פצצה מתקתקת", הרי שלא ניתן להתעלם מהסכנה הגלומה בה, כאשר לא אחת, מתוך רצון להגשים את שאיפותיה, גרמה סכנה ממשית לציבור, מבלי להסס טרם המעשה ואף מבלי להכיר בכך לאחריו. עובדה זו משליכה על רמת מסוכנותה הן במובן הכללי המצדיק ענישה מחמירה והן במובן הספציפי, שאינו מאפשר השמטה לריצוי העונש בנסיבות המקימות סיכון לסובבים אותה. מעבר לכך, אני סבורה שמאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות איננו משקף נכונה את מידת העונש ההולמת לנאשמת שלפניי. חומרת מעשיה, חרף מצבה האישי הקשה, אינם מצדיקים את מתן האפשרות לריצוי מאסר באופן זה.

36. על יסוד האמור לעיל, אני סבורה כי הטלת מאסר בשליש התחתון של המתחם, לצד מאסר מותנה מרתיע, קנס במרכז המתחם וצו מבחן לתקופה שלאחר שחרורה ממאסר, יהוו נוסחת עונש הולמת לנאשמת שלפניי.

37. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים אני מטילה בזה על הנאשמת את העונשים הבאים:

· אני גוזרת על הנאשמת מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

· אני גוזרת על הנאשמת 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא תעבור עבירה מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה.

· אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר שתישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליה.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.8.16 ואילך. איחור בתשלום אחד יעמיד את הקרן לפירעון מיידי.

· ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של שנה, מיום שחרורה של הנאשמת ממאסרה, בתקופה זו תמלא הנאשמת אחר כל תנאי הצו, כפי שיקבע שירות המבחן.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

גורמי שב"ס יקחו בחשבון את מצבה הרגשי של הנאשמת על כל המשתמע מכך, ובכלל זה הניסיונות האובדניים בעברה והצורך האקוטי בטיפול.

זכות ערעור בבית משפט המחוזי בנצרת תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ו' תמוז תשע"ו, 12/07/2016 במעמד הנוכחים.

דלית שרון-גרין , שופטת

החלטה

נוכח נימוקי בקשתו של הסנגור ועמדת המאשימה, ובהתאם להלכת שוורץ, אני מעכבת את ביצוע גזר הדין וזאת עד ליום 01.09.16.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשמת תתייצב למאסרה בבית המעצר קישון או במקום אחר על פי החלטת שב"ס, בתאריך 01.09.16 עד השעה 10:00, כשברשותה תעודת זהות או דרכון.

על הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

כל תנאי השחרור שהיו בתוקף עד למתן גזר הדין, יעמדו בעינם עד להתייצבותה של הנאשמת למאסרה או עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי.

בנוסף, תפקיד הנאשמת את דרכונה במזכירות בית המשפט, וזאת עד מחר 13.7.16 שעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ו, 12/07/2016 במעמד הנוכחים.

דלית שרון-גרין , שופטת

הוקלד על ידי אפרת גור